

SMĚRNICE EU VE VZTAHU K BEZPEČNOSTI PRÁCE V HORNICTVÍ

Klíčová slova: bezpečnost práce, riziko, nebezpečí

Directive EU in relation to safety at work in the mining Jan Kaňka

Keywords: safety at work, risk, danger

Abstract: In the introduction, some definitions are stated, there are also presented certain documents of the European Union which relate to safety at work, especially of a short description of the implementing Government Orders. Finally the model presented a brief analysis Decree No.51/1989 Coll. in relation to the certain specified Government Orders

Úvod

Bezpečnost práce a to nejen v hornictví není nikde přesně definována. S bezpečností práce (dále jen „BP“) ale souvisí pojmy jako hazard, nebezpečí, riziko, riskování, jejichž definice lze dohledat. Definovány jsou. Ze směrnic byly vybrány ty, které se zabývají BP obecně, dále specificky pro hornictví, včetně okrajově i směrnice pro nakládání s těžebním odpadem, nebyly však posuzovány směrnice, které se týkají výbušnin. Základní směrnicí je směrnice 89/391/EHS. Ta při stanovení požadavků na BP používá v původním anglickém textu pojmy jako safety at work, risk and danger. Tyto pojmy většinou směrnice nedefinují, což je pro účely českého překladu, zejména při přípravě národní legislativy nedostatek, neboť pro některé anglické výrazy, jako např. safety at work pochybnost při překladu nevzniká, ale anglický výraz „risk“ již lze přeložit jako riziko, ale také jako nebezpečí, podle věcného významu.

Usnesení Rady Evropské unie ze dne 25. června 2007, o nové strategii Společenství v oblasti ochrany zdraví a bezpečnosti při práci (2007 – 2012), stanovilo v zemích Evropské unie snížit celkovou míru výskytu pracovních úrazů o 25 % do roku 2012 ve srovnání s rokem 2006. V rámci České republiky byl cíl snížení výskytu pracovních úrazů o 25 % na každých 100.000 pracovníků zapracován do „Národní politiky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci České republiky“, kterou schválila vláda České republiky svým usnesením č. 920 ze dne 23. července 2008. Konkrétní opatření ke splnění tohoto cíle jsou mj. stanovena v „Národním akčním programu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na období 2009 – 2010“, schváleném

na 20. zasedání Rady vlády pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci dne 17. 12. 2008.

Pro organizace dozorované orgány státní báňské správy (SBS) mají z pohledu zajištění požadavků na BP největší význam dva zákony. Je to zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů a zák. č.61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů. To, co neupravují podrobně tyto zákony, je pak rozpracováno detailněji v prováděcích předpisech k těmto zákonům.

1. Výčet všech směrnic, které jsou zavedeny zákoníkem práce a prováděcími předpisy k němu, je velmi obsáhlý, přičemž klíčovou roli pro zákoník práce má směrnice 89/391/EHS, která již byla postupnými novelami zákoníků práce v České republice zavedena. Na tuto směrnici navazují tzv. rámcové směrnice, z nichž dvě zaváděl ČBÚ – 92/91/EHS a 92/104/EHS a ostatní postupně MPSV, resp. MPO.

Směrnice 92/91/EHS stanoví minimální požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců v oblasti těžebního vrtného průmyslu.

Relevantní požadavky směrnice jsou pokryty ustanoveními právních předpisů státní báňské správy (zákon ČNR č. 61/1988 Sb. a vyhl. č. 239/1998 Sb.) a zákoníkem práce.

Směrnice 92/104/EHS stanoví minimální požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců v oblasti povrchového a hlubinného těžebního průmyslu s výjimkou plovoucích rypadel (jejich bezpečnost má být zajištěna v souladu s obecnými principy směrnice s uvážením specifických rizik).

Transpozice směrnice 92/104/ES si v české legislativě nevyžádala žádné rozsáhlé změny. Do vyhlášek č. 22/1989 Sb., 26/1989 Sb. a 51/1989 Sb. byla vyhláškami ČBÚ č. 109/1998 Sb., 236/1998 Sb., 237/1998 Sb. a 238/1998 Sb., které novelizují vyhlášky ČBÚ č. 22, 26 a 51/1989 Sb. pouze vložena některá nová ustanovení (např. o průhledných stěnách, dveřích, vratech a zábranách, zvláštní ochrana žáků při práci v podzemí), jiná ustanovení byla změněna tak, aby přesněji přenesla požadavky směrnice do práva ČR (např. větrání, opatření proti samovznícení, jištění elektrických zařízení).

Kromě výše uvedených směrnic dostal ČBÚ gesci i za **Směrnici 2006/21/ES** o nakládání s odpady z těžebního průmyslu, která se týká tzv. těžebních odpadů, což jsou v podstatě hmoty, které musí být odstraněny, aby se získal přístup k nerostným surovinám, jako jsou ornice, skryvky, odpadní kámen, a dále jsou to hlušiny po úpravě nerostů, např. po flotaci uhlí a rud.

Přestože tato směrnice vznikla především na ochranu životního prostředí, obsahuje i ustanovení týkající se požadavků na BP, neboť v případě mimořádné události, jako je protržení hráze mohou mít negativní dopady jak na životní prostředí, tak i na bezpečnost.

2. Ze strany ČBÚ tak byl učiněn první krok, kdy byly do předpisů zapracovány přímo požadavky směrnic, které měl v gesci ČBÚ. Jako druhý krok bude nezbytné analyzovat požadavky bezpečnostních předpisů na základě porovnání s požadavky těch nařízení vlády, které směrnice týkající se BP zavedly.

Část **Směrnice Rady 89/654/EHS** a část směrnice Rady 92/57/EHS byla zavedena nařízením vlády č. 101/2005 Sb. Toto nařízení vlády (NV) se však podle § 2 odst. 1 písm. b) nevztahuje na pracoviště podle zákona č. 61/1988 Sb., neboť obdobné požadavky mají i směrnice 92/91 a 92/104. S ohledem na toto NV připravilo MPSV společně s ČBÚ novelu vyhlášky č. 324/1990 Sb. Novela č. 363/2005 Sb. spočívala v tom, že byl zrušen § 14 (vertikální komunikace) a část devátá (Práce ve výškách a nad volnou hloubkou). V roce 2006 však byla vyhláška č. 324/1990 Sb. zrušena vyhláškou č. 601/2006 Sb. Zmiňovaná směrnice 89/654/EHS se na těžební průmysl nevztahuje a proto požadavky např. přílohy č. I, zavedené NV č. 101/2005 Sb. nemohly být pro hornické organizace zavedeny.

Směrnice 89/655/EHS o požadavcích na bezpečný provoz a používání strojů a zařízení byla zavedena NV č. 378/2001 Sb. V § 1 je stanoveno, že NV platí na

všechna zařízení s výjimkou těch, kde požadavky stanoví zvláštní právní předpis s odkazem na zákon č. 61/1988 Sb. nebo zákon o drahách. ČBÚ reagoval na toto NV tím, že zrušil vyhlášku č.73/1994 Sb., neboť její požadavky jsou pokryty požadavky přílohy č. 5 k tomuto NV. Směrnice 89/655/EHS byla novelizována **směrnici 2001/45/ES**, která byla zavedena NV č. 362/2005 Sb.

Přestože tato směrnice platí pro všechna pracoviště bez omezení, tedy i pro těžební průmysl, NV 362/2005 Sb. v § 2 odst. 1 písm. a) vyloučilo z působnosti práce ve výškách v organizacích podléhajících vrchnímu dozoru SBS. Např. požadavek čl. 4.2.2 směrnice 2001/45/ES – „Nohy přenosných žebříků musí být zajištěny proti uklouznutí během použití zajištěním štěrín na jejich horních nebo dolních koncích...“ nebo 4.3.2 – „V závislosti na složitosti vybraného lešení musí být způsobem osobou vypracován plán sestavení, použití a rozebrání“ tak zůstaly pro oblast hornictví nepokryty.

Směrnice 89/686/EHS týkající se osobních ochranných prostředků byla zavedena NV č. 21/2002 Sb. Platí i pro hornické organizace.

Směrnice 92/58/EHS o zdravotních a bezpečnostních značkách byla zavedena NV č. 11/2002 Sb. a nemá omezení pro hornické organizace.

Z působnosti **Směrnice 98/37/ES** byly vyjmuty důlní těžební zařízení, to znamená, že ostatní strojní zařízení používaná v hornictví musela splňovat požadavky této směrnice. Směrnice byla zavedena do českého práva NV č.24/2003 Sb. se stejným vymezením působnosti. Tato směrnice byla nahrazena **směrnici 2006/42/ES**, která byla zavedena NV č.176/2008 Sb., které NV č. 24/2003 Sb. zrušilo. Podle § 1 odst. 4 písm. i) jsou z působnosti NV vyjmuta důlní těžební zařízení.

Směrnice 1999/92/ES vyjímá ze své působnosti v čl.1 odst. 2 těžební průmysl podle směrnice 92/91 a 92/104/EHS. Z těchto důvodů byla česká úprava k zavedení této směrnice připravena na MPSV sice ve spolupráci s ČBÚ, ale v § 1 NV 406/2004 Sb. je uvedeno, že se NV nevztahuje na nakládání s výbušninami a na hornickou činnost. Předností této úpravy je jednotná klasifikace prostorů s nebezpečím výbuchu a stanovení některých požadavků na ochrany před výbuchem.

Směrnice 2004/40/ES, která se týká expozice zaměstnanců v elektromagnetickém poli, byla zavedena NV č. 1/2008 Sb. a stanoví požadavky na ochranu před neionizujícím zářením. Platí v celém rozsahu i pro hornické organizace.

Nařízení vlády č. 361/2007 Sb. přebírá požadavky řady směrnic (**89/391/EHS**, **89/654/EHS**, **83/477/EHS**, **2000/54/ES**, **2006/15/ES** a dalších) a je platné i pro těžební organizace. Toto nařízení bylo novelizováno v r. 2010 NV č. 68/2010 Sb. a změny se týkají především zátěží (např. teplem, fyzických nebo svalových zátěží)

Nařízení vlády č. 494/2001 Sb., které bylo letos zrušeno a nahrazeno NV 201/2010 Sb. platí od 1. ledna 2011 v celém rozsahu i pro těžební organizace a týká se hlášení úrazů. Přebírá některé požadavky směrnice **89/391/EHS**.

3. Dopady požadavků příslušných nařízení vlády na znění platných báňských předpisů jsou prezentovány na vyhl.č.51/1989 Sb. pro úpravu nerostů.

Z pojmů definovaných v § 2 lze do budoucna akceptovat pouze vybrané, např. definici pracoviště z hlediska vymezení působnosti vyhlášky v souladu se směrnicí 92/104, dále pojem úprava a zušlechťování nerostů, i když i ten je nutno opravit, aby se nepoužívaly pojmy, které nejsou nikde zavedeny a vysvětleny, jako pojem „jalovina“, pro jednoznačné vymezení i pojmy jako otevřený oheň, práce spojená se zvýšeným nebezpečím nebo stálý dozor. Je naprosto zbytečné diskutovat nad pojmy dlouhé nebo nadměrné břemeno a pokoušet se pro ně sestavit obecnou definici. Rizika spojená s manipulací s nimi musí případ od případu vyhodnotit a řešit provozovatel. Návěští je definováno v nařízení vlády č.11/2002 Sb. Ochrannými prvky se zabývá nařízení vlády č. 176/2008 Sb.

Z důvodů úplné transpozice směrnice 92/104 bylo nutno zpracovat některé její požadavky do § 4a a to vyhláškou č.237/1998 Sb., která vyhlášku 51/1989 Sb. novelizovala. Tyto požadavky musí být přeneseny ve stejném rozsahu i do nové úpravy.

Kromě § 5, který se týká provozní dokumentace, požaduje vyhláška vypracování celé řady dalších dokumentů, které jsou nesystematicky zařazeny do různých částí. Každý provozovatel by měl znát rozsah celé požadované dokumentace, kterou musí podle § 103 zákona č. 262/2006 Sb. a § 5 zákona č. 309/2006 Sb. vypracovat. Podle § 103 odst. 1 je zaměstnavatel povinen vést dokumentaci o informacích a pokynech, které se týkají mj. technologických a pracovních postupů a podle § 5 musí zaměstnavatel stanovit pracovní postupy tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti. Touto dokumentací se nerozumí jen technologický postup, pracovní postup, dopravní řád, provozní řád nebo pokyny pro obsluhu a údržbu, ale všechny záznamy o výsledcích prohlídek, kontrol, měření, rozborů. Patří sem také speciální dokumentace jakou je havarijní plán, který musí být s ostatní dokumentací provázán. Další požadovanou dokumentací je podle § 2 nařízení vlády č. 378/2001 Sb. místní provozní bezpečnostní předpis, který má upravit pracovní technologické postupy pro používání zařízení a pravidla pohybu zařízení a zaměstnanců v prostorech a na pracovištích. Proto je praktické, aby se do jedné části uvedly požadavky na veškerou dokumentaci a záznamy, které musí každý provozovatel úpravny vést a které jsou uvedeny dále např. v § 21 nebo 109 vyhl. č. 51/1989 Sb. Je samozřejmé, že tato dokumentace musí v první řadě vycházet z vyhodnocení rizik a všechna navrhovaná opatření musí být v tomto duchu konkrétně rozpracována do jednotlivých dokumentů. Tento paragraf je z pohledu problematiky rizik nejdůležitější. Opatření přijatá provozovatelem vycházející z podrobného a přesného vyhodnocení rizik musí převažovat nad opatřeními, která stanovil dozorcí orgán ať již ve formě předpisu nebo závazného příkazu na místě kontroly. Každá kontrola musí začít vždy seznámením se s dokumentací a teprve následně je možno si ověřit popsany stav se skutečností. Dopravní řád podle § 92 vyhl. č.51/1989 Sb. by neměl řešit dovolenou zátěž jednotlivých dopravních zařízení, to již musí mít vyřešeno a určeno od výrobce.

Požadavky na zařízení nejsou jenom v § 6, ale obecné požadavky jsou i v § 34 této vyhlášky, opět by bylo vhodnější soustředit obdobné požadavky do jedné části. Pokud se týká vlastních požadavků, je nezbytné je zachovat ve stejném znění i pro budoucí předpis.

Požadavky na práce ve výškách dodatečně upravené v **§ 6a** by bylo možné vypustit, ovšem pod podmínkou, že by tyto činnosti byly pokryty nařízením vlády č. 362/2005 Sb. Protože se toto NV nevztahuje podle § 2 na hornickou činnost, je nutno alespoň v minimálním rozsahu tyto požadavky ve vyhlášce ponechat, případně je upravit vhodněji.

Evidenci pracovníků směrnice 92/104 v takové úpravě jako podle **§ 8** nepožaduje. Je věcí provozovatele, jakým způsobem si vede evidenci o pracovní docházce. Evidenci pracovní doby řidičů upravuje nařízení vlády č. 168/2002 Sb. v příloze č. 1.

K **§ 11,12, 13 a 14** Seznámení pracovníků s bezpečnostními předpisy, přidělování práce, samostatný výkon práce a obsazení pracovišť upravuje jednak zákoník práce, jednak je provedena bližší úprava v této vyhlášce. S ohledem na požadavek směrnice 92/104 je vhodné stávající úpravu v min rozsahu ponechat, ale upravit ji s ohledem na požadavky zákoníku práce

§ 27 První pomoc je řešena v § 102 zákoníku práce v rozsahu požadovaném směrnicí 89/391/EHS. Není důvod stanovovat např. doprovod do zdravotnického zařízení s jakýmkoliv úrazem.

§ 28 až 30 se týká zřizování a provozu odvalů, které byly vyhodnoceny z pohledu jejich zvýšené míry rizika vyplývající zejména s ohledem na nebezpečí jejich samovznícení. Z pohledu směrnice 2006/21/ES je důležité ustanovení týkající se odvodňování odvalů. Zejména se to týká odvalů s uloženými zbytky po úpravě uhlí, kde může docházet k tvorbě kyselých výluhů po oxidaci zbytkové síry a reakci se srážkami.

Část čtvrtá stanoví v **§ 34 až 79** požadavky na strojní a elektrická zařízení. Jedná se o oblast, která je řešena zákonem č. 22/1997 Sb. a zákonem č.102/2001 Sb. a na jejich základě vydaných nařízeních vlády. Požadavky v původní vyhlášce nemohou být duplicitní s těmito právními předpisy vyšší právní síly a proto je nezbytné ponechat nadále v platnosti pouze vybraná ustanovení, která se týkají obecně požadavků na všechna zařízení, uvedené v § 36, požadavků na automaticky ovládaná zařízení podle § 37, potrubí podle § 40 – bez úpravy pro kanály na rozvod vody, obsluhy zařízení podle § 43 a údržby zařízení podle § 47. Z elektrických zařízení jsou to požadavky na kabely podle § 50 a 51. Ostatní požadavky jsou však již v této vyhlášce nadbytečné. Např. celá oblast týkající se osvětlení je řešena v nařízeních vlády č. 361/2007 Sb., stroje všeho druhu jsou vždy výrobky v duchu již uvedených zákonů, obdobně i energetická a jiná zařízení, kde např. vyhláška stanovovala další požadavky na výrobky, které by musel provozovatel zařízení dodatečně zabudovávat, protože vyhláška výrobce nezavazuje. Např. požadavek § 35 na schvalování změn na zařízení, které schvaluje určený pracovník, vyvolává pochybnosti, co si na sebe určený pracovník všechno bere a proč. Požadavek na nežádoucí hromadění hořlavých kapalin by měl být rozšířen na všechny kapaliny, žádná není na zařízení vítána.

Část pátá se zabývá v **§ 80 až 108** chůzí, dopravou a skladováním a to vše ve vztahu k úpravám. Obecné požadavky na cesty pro chůzi stanovené v § 80, 81, 82, a 83 lze využít. Největší nebezpečí představuje používání žebříků, proto je v § 82

stanoveno několik základních požadavků na jejich používání. Nejedná se o vyčerpávající výčet možných ohrožení pracovníků, organizace samy musí stanovit při používání žebříků takové postupy, aby nebyly stavěny na nerovné povrchy, aby nestály v cestě dopravním prostředkům, aby měly stupadla v řádném stavu, aby byly zajištěny proti vychýlení.

Nejvíce používaným zařízením pro dopravu hmot je na úpravných pasový dopravník. Jedná se o zařízení, u kterého došlo k největšímu počtu úrazů, většinou těžkých a smrtelných. § 108 stanoví požadavky na jejich bezpečný provoz, ale přitom je všem provozovatelům jasné, že pouze zastavený pasový dopravník nepředstavuje žádné nebezpečí. Proto by nemělo být prováděno jejich čištění za chodu nikdy, žádnými ani tzv. bezpečnými pomůckami nebo bezpečným způsobem. Neexistuje takový. Nelze v tomto přijmout výjimku, že čištění lze provádět za chodu při stanovení ochranných opatření, jak je uvedeno v § 3 odst. 2 nařízení vlády č. 378/2001 Sb.

Požadavky na dopravu dále stanoví nařízení vlády č.378/2001 Sb., proto další ustanovení vyhlášky lze z tohoto pohledu vypustit. Ze skladování lze využít § 106 a 108. Skladování sypkých hmot je řešeno v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 378/2001 Sb., čímž je plně pokryt např. požadavek § 107. V § 108 nejsou řešeny požadavky na nejvyšší zvedanou hmotnost břemene, toto řeší nařízení vlády 361/2007 Sb. v § 28, kde je omezena hmotnost často zvedaného břemene do 30 kg. V § 93 je stanovena povinnost pro průvodčího, aniž by bylo určeno, kdo je průvodčím, za co zodpovídá apod.

Část šestá, která stanovila v **§ 109 až 131** požadavky specifické pro úpravny, musí doznat změn a to zejména s ohledem na aplikaci těchto specifických požadavků v České republice, např. pokud se týká druhu těženého nerostu, dále s ohledem na nařízení vlády č. 23/2003 Sb., ale na i současný stav techniky a ostatní platné předpisy.

§ 109 by neměl stanovit zvláštní požadavky na provozní dokumentaci, ale protože požadavek na vypracování provozní dokumentace již existoval v § 5, měly by být požadavky na dokumentaci řešeny kompletně v jednom ustanovení a přitom by měly vycházet zejména z posouzení rizik v pracovním prostředí podle zákoníku práce a směrnice 89/391/EHS.

§ 110 Ochrana proti výbuchu prachu je významnou povinností provozovatelů těch zařízení, kde k výbuchu může dojít. Pro provozy, kde se může tvořit prostředí s nebezpečím výbuchu, neplatí nařízení vlády č. 406/2004 Sb. Je nezbytné, aby určitá opatření byla stanovena předpisem, ale zároveň aby se na ochraně proti výbuchu významnou měrou podílel již výrobce těchto zařízení a pouze pro určité specifické podmínky, např. vyhodnocení briketárny jako celku, byla uplatněna opatření vyplývající z vyhodnocení rizika. Přitom ovšem se musí vycházet z nařízení vlády č. 23/2003 Sb., které beze zbytku pro briketárny a jiné provozy s nebezpečím výbuchu, zejména uhelného prachu, platí. V tomto případě další požadavky na určování prostředí podle nezávazné technické normy podle § 111 a následná opatření podle § 112 je možno kompletně nahradit požadavky již zmíněného nařízení vlády č. 23/2003 Sb., které zavádí směrnici

Při formulaci **§ 120** na magnetické rozdužovače a odlučovače se vycházelo ze stavu techniky v době přípravy vyhlášky, kdy byly většinou provozovány nízko až středně intenzivní separátory, sloužící pro regeneraci suspenze nebo vybírání kovových, tedy silně magnetických materiálů z pasů. Postupně se však začaly používat výkonnější stroje, kdy hodnota magnetické indukce dosahuje již hodnot,

kteřé pro lidské zdraví představují určitý stupeň ohrožení. Na základě požadavků předpisů EU bylo přijato nařízení vlády č. 1/2008 Sb., o ochraně zdraví před neionizujícími zářeními .

§ 122 a 123 se týkaly úpravy rtuťových rud a azbestu. Česká republika tyto suroviny ani nedovází ani neupravuje, proto je možné tyto požadavky vypustit.

Závěr:

Vývoj bezpečnostních předpisů, který lze sledovat od BP1, přes vyhlášky č. 22,216/51 až po současnost ukazuje – zvláště s ohledem na členství v EU, že mít soustředěny požadavky komplexně v jednom nebo několika málo předpisech už nebude možné. Ztrácí se tím přehlednost, ale na druhou stranu zase bude pro všechny pozitivní věcí, že se předpisy zjednoduší a administrativní zátěž bude pro provozovatele také prokazatelně nižší.

Příloha č. 1

Názvy směrnice dle roku vydání

89/391/EHS o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci, ve znění 2007/30/ES

89/654/EHS o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví na pracovišti

89/655/EHS o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví pro používání pracovního zařízení zaměstnanci při práci, ve znění 95/63/ES a 2001/45/ES

89/656/EHS o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví pro používání osobních ochranných prostředků zaměstnanci při práci

89/686/EHS o sbližování právních předpisů členských států, týkajících se osobních ochranných prostředků, ve znění 93/68/EHS, 93/95/EHS a 95/68/ES

92/57/EHS o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví na dočasných nebo mobilních staveništích

92/58/EHS o minimálních požadavcích na bezpečnostní a/nebo zdravotní značky na pracovišti

92/91/EHS o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců v těžebním vrtném průmyslu

92/104/EHS o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců v povrchovém hlubinném těžebním průmyslu

94/9/ES o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zařízení a ochranných systémů určených k použití v prostředí s nebezpečím výbuchu

94/33/ES o ochraně mladistvých pracovníků

99/92/ES o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců vystavených riziku výbušných prostředí

2002/44/ES minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojených s fyzikálními činiteli (vibracemi)

2003/10/ES minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (hlukem)

2004/40/ES o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojených s fyzikálními činiteli (elektromagnetickými poli)

2006/42/ES o strojních zařízeních a o změně směrnice 95/16/ES

Příloha č. 2

Názvy nařízeních vlády dle sbírkového čísla

č. 1/2008 Sb., o ochraně zdraví před neionizujícím zářením

č.11/2002 Sb., kterým se stanoví vzhled a umístění bezpečnostních značek a zavedení signálů

č.21/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky

č.23/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu

č.101/2005 Sb., o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí

č.148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací

č.168/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při provozování dopravy dopravními prostředky

č.176/2008 Sb., o technických požadavcích na strojní zařízení

č. 201/2010 Sb., o způsobu evidence úrazů, hlášení a zasílání záznamu o úrazu

č.361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, ve znění NV č. 68/2010 Sb.

č.362/2005 Sb., o bližších požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na pracovištích s nebezpečím pádu z výšky nebo do hloubky

č.378/2001 Sb., kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení a nářadí

č.406/2004 Sb., o bližších požadavcích na zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v prostředí s nebezpečím výbuchu

č.591/2006 Sb., o bližších požadavcích na bezpečnost ochrany zdraví při práci na staveništích